

prima instanță – (judecătoria Strășeni) M.Grosu
instanța de apel – (Curtea de Apel Chișinău) M.Guzun, A.Pahopol, V.Brașoveanu

ÎNCHEIERE

28 septembrie 2016

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componență:

Președintele completului,
judecători

Svetlana Filincova
Maria Ghervas
Dumitru Mardari

examinând chestiunea privind admisibilitatea recursului declarat de către
Capațîna Serghei,

în pricina civilă, la cererea de chemare în judecată depusă de Capațîna
Serghei împotriva societății pe acțiuni „Drumuri-Strășeni” privind încasarea
prejudiciului material și moral,

împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 24 mai 2016 prin s-a respins
apelul depus de către Capațîna Serghei și s-a menținut hotărîrea judecătorei
Strășeni din 14 decembrie 2015,

c o n s t a t ă :

La 04 iunie 2015, Capațîna Serghei s-a adresat cu cerere de chemare în
judecată împotriva societății pe acțiuni „Drumuri Strășeni”, solicitând încasarea
prejudiciului material pentru deteriorarea autovehiculului de model Renault Trafic cu
numărul de înmatriculare ST AW 344 în sumă de 54040,45 lei, cheltuieli pentru
efectuare expertizei în suma de 800 lei, prejudiciului moral în sumă 30000 lei, taxa
de stat de 1621 lei și încasarea cheltuielilor pentru asistență juridică în sumă de
3200 lei.

În motivarea acțiunii a reiterat că, la 06 ianuarie 2015, deplasându-se pe
traseul Chișinău-Ungheni km. 13, între orele 13:00 și 14:00, dotat tehnic conform
normelor de iarnă, însă din cauza poleiului și lipsei pe acoperământul drumului a
materialului antiderapant, a derapat cu autovehiculul, ceea ce a adus la un impact
rutier, consecință fiind - deteriorarea semnificativă a autovehiculului și cauzarea
daunelor materiale considerabile.

Susține că cazul a fost înregistrat și investigat de către Inspectoratul de Poliție Strășeni, care a stabilit că impactul nu a avut loc din vina șoferului și nu s-au constatat careva încălcări ale Regulamentului Circulației Rutiere.

Deraparea autovehiculului de pe traseu s-a produs din cauza traseului acoperit cu zăpadă și a drumului lunecos.

Menționează că, odată cu suportarea unui prejudiciu material a suportat și un prejudiciu moral. În urma derapării automobilului a re trăit momente de frică și anxietate, mai mult ca atât, pe parcursul a câteva minute după incidentul respectiv a fost în imposibilitate de a conduce, orice mijloc de transport, pe motivul fricii de a conduce autovehicule, apărute în urma incidentului provocat de lipsa de diligență și de neexecutare a obligațiilor de întreținere a drumurilor de către societatea pe acțiuni „Drumuri Strășeni”.

Consideră reclamantul că accidentul rutier a avut loc din cauză că responsabili de întreținerea a drumului nu au efectuat lucrări de curățare și de prestare a materialului antiderapant a drumului pe timp de iarnă.

Societatea pe acțiuni „Drumuri-Strășeni” a neglijat obligațiunile de întreținere corespunzătoare a drumurilor ce se află în gestiunea sa.

Prin hotărîrea judecătorei Strășeni din 14 decembrie 2015 cererea de chemare în judecată depusă de Capațina Serghei, s-a respins ca neîntemeiată.

Nefiind de acord cu hotărîrea judecătorei Strășeni din 14 decembrie 2015, Capațina Serghei a depus apel la 29 decembrie 2015, solicitînd admiterea apelului și casarea hotărîrii instanței de fond, cu pronunțarea unei noi hotărîri prin care acțiunea reclamantului să fie admisă.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 24 mai 2016, s-a respins apelul declarat de către Capațina Serghei și s-a menținut hotărîrea judecătorei Strășeni din 14 decembrie 2015.

La 25 iulie 2016 Capațina Serghei a depus recurs împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 24 mai 2016, prin care a solicitat, casarea acesteia și a hotărîrii judecătorei Strășeni din 14 decembrie 2015 și emiterea unei noi decizii de admitere a pretențiilor înaintate.

În motivarea recursului a indicat că, instanțele investite cu judecare fondului au analizat unilateral și superficial circumstanțele cauzei.

Susține că nu este de acord cu soluția instanței de apel, fiind neîntemeiată și ilegală din motiv că la pronunțarea soluției instanța a încălcat normele de drept material. Constatările efectuate de către instanțele ierarhic inferioare sunt arbitrare și cad sub incidența art.432 alin.4 Codul de procedură civilă.

Invocă că la examinarea cauzei în fond nu s-a ținut cont de faptul că raportul Inspectoratului de Poliție Strășeni, procesul verbal de cercetare la față locului a accidentului rutier și schița accidentului rutier au fost întocmite în conformitate cu legislația în vigoare și nu au fost anulate.

Precizează că atât hotărîrea instanței de fond cât și decizia instanței de apel au fost emise în baza unor suspiciuni și nicicum în temeiul circumstanțelor constatate și al probelor cercetate și verificate în ședința de judecată.

La emiterea soluției instanța nu a ținut cont de prevederile art.130 alin.5 Codul de procedură civilă.

Prin urmare, recurentul și-a întemeiat pretențiile invocate în recurs prin prisma prevederilor art. 432, alin. (2), lit. a) și b) Codul de procedură civilă, care statuează expres că se consideră că normele de drept material au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care instanța judecătorească nu a aplicat legea care trebuia să fie aplicată.

Prin referința depusă la 13 septembrie 2016 societatea pe acțiuni „Drumuri Strășeni” a indicat că cererea de recurs nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) Codul de procedură civilă și nu cuprinde argumente referitoare la ilegalitatea și netemeinicia deciziei instanței de apel.

Menționează că instanțele investite cu judecarea fondului au analizat temeinicia argumentelor și a probelor invocate de către părți, iar alegațiile recurentului sunt eronate și declarative ce nu demonstrează legătura de cauzalitate între producerea accidentului rutier și inacțiunile societății pe acțiuni „Drumuri-Strășeni”.

Cu referire la termenul de depunere a recursului, instanța de recurs menționează că Curtea de Apel Chișinău a adoptat decizia la 24 mai 2016.

Prin scrisoarea din 09 iunie 2016 a expediat copia deciziei părților din proces. La materialele cauzei lipsește dovada recepționării copiei deciziei motivate de către recurent. Recursul la rîndul său a fost depus la 25 iulie 2016, respectiv a fost depus în termenii prevăzuți de lege.

În conformitate cu art. 439 alin. (2) și (3) Codul de procedură civilă, după parvenirea dosarului, un complet din 3 judecători decide asupra admisibilității recursului, dispune expedierea copiei de pe recurs intimatului, cu înștiințarea despre necesitatea depunerii obligatorii a referinței timp de o lună de la data primirii acesteia.

Judecătorul raportor verifică încadrarea în prevederile legii a temeiurilor invocate în recurs și face un raport verbal în fața completului de judecată instituit în conformitate cu alin. (2).

Analizând modul în care recurentul și-a exercitat dreptul la recurs, fără a se expune cu referire la legalitatea deciziei instanței de apel atacate, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră recursul drept inadmisibil din următoarele motive.

Temeiurile de declarare a recursului sunt prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) Codul de procedură civilă.

Astfel, analizând argumentele recursului prin prisma existenței temeiurilor de declarare a recursului, Colegiul constată că acestea nu se încadrează în limitele

stabilite de norma precitată, instanțele de judecată aplicând corect normele de drept material și de drept procedural.

Subsecvent, în conformitate cu art. 433 lit. a) Codul de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4).

Dezacordul recurentului cu decizia instanței de apel, relatarea situației, în viziunea recurentului, fără a indica un temei prevăzut de art. 432 alin. (2), (3) și (4) Codul de procedură civilă, sunt inadmisibile din considerentele că nu se încadrează în prevederile art. 432 alin. (2), (3) și (4) Codul de procedură civilă și nu constituie temei de casare a deciziei, deoarece recursul exercitat are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se numai legalitatea deciziei dar nu și temeinicia în fapt.

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reiterează și jurisprudența CEDO, conform căreia recursurile trebuie să fie efective, adică să fie capabile să ofere îndreptarea situației prezentate în cerere, la fel recursul trebuie să posede puterea de a îndrepta în mod direct starea de lucruri, însă motivele recursului invocat în speță sunt similare celor invocate în cadrul judecării pricinii, asupra căror instanțele ierarhic inferioare de judecată s-au pronunțat în modul corespunzător.

În conformitate cu art. 440 alin. (1) Codul de procedură civilă, în cazul în care se constată existența unuia din temeiurile prevăzute la art. 433, completul din 3 judecători decide în mod unanim, printr-o încheiere motivată irevocabilă, asupra inadmisibilității recursului. Încheierea se emite conform prevederilor art. 270 și nu conține nici o referire cu privire la fondul recursului.

Totodată, Colegiul reține că, potrivit regulilor din Secțiunea a II-a din Capitolul XXXVIII Codul de procedură civilă, instanța de recurs nu verifică modul de apreciere a probelor de către instanțele de fond și de apel. Forța atribuită unei probe sau alteia, coraportul dintre probe, suficiența probelor și concluziile făcute în urma probațiunii sunt în afara controlului instanței de recurs. Prin prisma art. 432 alin. (4) Codul de procedură civilă, instanța de recurs poate interveni în materia probațiunii doar sub aspect procedural și anume dacă se invocă că instanța de apel a apreciat în mod arbitrar probele, încălcând în mod flagrant regulile de apreciere a probelor stabilite în art. 130 Codul de procedură civilă. Din recursul declarat nu rezultă argumentul privind încălcarea flagrantă a regulilor de apreciere a probelor.

Cu referire la argumentul recurentului privind aplicarea eronată de către instanțele judecătorești inferioare a normelor de drept material, colegiul menționează că în cererea de recurs nu se indică prin ce s-a manifestat aplicarea eronată a normelor de drept material și din care circumstanțe aceasta rezultă. Colegiul reține că aceste argumentul al recurentului poartă un caracter declarativ, nefiind posibilă determinarea aspectului de legalitate al deciziei instanței de apel ce urmează a fi supus controlului judiciar.

Având în vedere cele expuse mai sus, recursul declarat de Capațina Serghei nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin.(2), (3) și (4) Codul de procedură civilă și, drept urmare, este inadmisibil.

În conformitate cu art. 270, art. 433 lit. a) și art. 440 alin. (1) Codul de procedură civilă, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție,

d i s p u n e:

Recursul declarat de Capațina Serghei se consideră inadmisibil.
Încheierea este irevocabilă din momentul emiterii.

Președintele completului,

Svetlana Filincova

judcători

Maria Ghervas

Dumitru Mardari